Aº. 1844. WOENSDAG DEN Nº. 11. 24sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Januarij 1844.*

(3235) Alzoo F. L. PICHOT, in qualiteit als gemagtigde van den uitlandigen UNICO WILKENS, zich bij requeste aan het Gouvernement Generaal heeft gewend met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een perceel land gelegen aan de rivier *Commewijne*, tusschen de Plantaadje *Lustrijk* en den Domeingrond *Sommelsdijk*.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan de requestrant, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven request met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoo als de Gouvernement Generaal vermeenen tal te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Januarij 1844.*

(3234) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van GEORGE NICHOLSON en Echtgenoote.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 Januarij 1844.*

(3236) ADOPH HEINRICH FERDINAND ROHDE, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

TRANSPORTEN.

(1108) Den 28sten December 1843. EXPLOICTEUR, aan JOHN en THOMAS HOLLIDAY, van de Plantaadje *Schaapstede c. a.*, aan de rivier *beneden Commewijne*.

Den 29sten. F. G. PICHOT L'ESPINASSE qq. Boedel Wed. J. L. MALMBERG, aan A. VAN VELSEN, van het Huis en Erf, aan de *Domine Straat*, Oude Wijk La. C. No. 168 en Nieuwe Wijk L. D. No. 375.

Den 9den Januarij 1844. C. H. GALLWEY, aan J. A. GADDUM, van het Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia* of *Combé*, Oude Wijk La. A. No. 112*a*. en Nieuwe Wijk La. A. No. 132.

Den 10den. J. F. HALFHIDE nom. ux. aan J. F. ORTALLI en Echtgenote A. C. KNORR, van de Plantaadje *Bergerac c. a.* aan de rivier *boven Commewijne*.

Idem. SALOMON DE LA PARRA, aan VAN WEST en DE HART te *Amsterdam*, van ¼ in de Plantaadje *Bodenburg c. a.* in de *Matappica Kreek*.

Idem. DAVID BUENO DE MESQUITA, aan dezelven, van ¼ in voormelde Plantaadje.

Idem. EXPLOICTEUR, aan J. P. TAVARES, van de Huizen en Erven, het een gelegen op den hoek van de *Watermolen* en *Keizer Straten*, Nieuwe Wijk La. A. No. 211, Oude Wijk La. B. No. 12; het ander aan de *Keizer Straat*, Nieuwe Wijk La. A. No. 161 en Oude Wijk L. B. No. 111.

Den 22sten. H. G. ROUX qq. C. WORNLE, geadsisteerd met haren Echtgenoot S. MICHEL, aan zichzelve qq. J. B. WORNLE en M. HENGGI, van ½ in de Plantaadje *Ponthieu*, voormaals genaamd *La Solitude*, in de *Warappe Kreek*.

Idem. Dezelve qq. C. B. FEISTEMANTEL, T. W. FEISTEMANTEL geadsisteerd met hare Echtgenoot M. HENGGI, dezelve M. HENGGI en J. B. WORNLE, aan J. F. ROUX qq. B. J. ROTHUIJS HENDRIKZOON, van de voorschreve Plantaadje *Ponthieu*.

Den 23sten. EXPLOICTEUR, aan ANNA ZOETERMEER, van het Huis en Erf aan de *Buiten Straat*, Nieuwe Wijk La. D. No. 121 en Oude Wijk La. D. No. 698.

Paramaribo, den 23 Januarij 1844.
De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*.
A. VAN MEERTEN.

(3204) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 26sten Januarij 1844, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Grave Straat*, La. B. No. 69 Nieuwe Wijk en La. B. No. 39 Oude Wijk; aankomende THEODORUS WILLEM LENAR, MARIUS GERHARD JOHANNES LENAR en de Minderjarige HENRIETTA MARGARETHA LENAR.

De *helfte* in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, Eerste Buitenwijk No. 62 *a.* en *b.*; aankomende THEODORA JACOBA CORDOVA.

Een derde gedeelte in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Steenbakkerij Straat*, La. C. No. 187; aankomende C. H. SANCHES, als voor *een derde* Erfgenaam in den Boedel wijlen G. P. JULIAANS.

Paramaribo, den 23 Januarij 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEZEILD.

Den 23sten dezer, Z. M. Brik PIJL, Luitenant ter zee *1e.* klasse A. J. VOET, naar la Guajira en Curaçao.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

BELGIE.

ANTWERPEN.

Het *Journal d' Anvers* bevat, onder dagteekening van heden, het volgende artikel: »Het gerucht heeft zich verspreid dat de groote mogendheden op nieuw bij het belgische ministerie aandringen, om te verkrijgen, dat de vestingwerken der vijf, in het protocol genoemde steden gesloopt worden. Men verzekert, dat het ministerie eenige wijziging in dit bevel poogt te verwerven. Het wenscht de stad Menen als vesting te behouden en biedt daarentegen aan de aloude wallen der stad IJperen te slopen."

FRANKRIJK.

PARIJS.

Het *Journal des Débats* bevat het volgende opmerkenswaardige artikel ten opzigte van Engeland en Ierland.

»Een dagblad van Belfast, de stad in Ierland, waar het protestantismus voorzeker het sterkst is, heeft het ontwerp medegedeeld tot eene petitie, om ingevalle het herroepen der unie toegestaan mogt worden, van de Koningin te verzoeken, dat de provincie Ulster tot eene afzonderlijke en van het verdere Ierland afgescheidene provincie verklaard zou mogen worden. De aanhef van dit ontwerp van petitie luidt aldus:

»*Wij zijn, noch zijn immer voorstanders geweest van de herroeping der Unie, welke wij als een noodlottig iets voor de beide landen beschouwen, en waarvan wij de verwezenlijking niet waarschijnlijk achten. Mogten de omstandigheden egenwel Uwe Majesteit en het Parlement bewegen, om dezelve toe te staan, zoo verzoeken wij dringend, dat Ierland geconstitueerd moge worden, niet in een enkel, maar in twee koningrijken en dat Belfast de hoofdstad van het noordelijke moge zijn.*

»*Wij zien, dat de voorstanders van de herroeping, het onderscheid tusschen de Saksische en Celtische stammen, tot den hoofdgrond van hunne vordering maken. Wij voor ons beschouwen het maken van zoodanig onderscheid eerder als barbaarsch en heidensch, dan als Christen natien waardig. Maar wij protesteren tegen het daarstellen van Ierland tot een enkel Koningrijk, uithoofde dat een aanzienlijk gedeelte der inwoners er in opgevoed is, om haat tegen ons te voeren. — En ingevalle dat de herroeping toegestaan mogt worden, vragen wij het daarstellen van de provincie van Ulster als een afzonderlijk Koningrijk.*

»Dit stuk is blijkbaar een niet ernstig opstel, en men kan er niet anders in zien dan een hekelschrift op het herroepen des Unie; maar zoodanig als het is, geeft het evenwel een zeer juist denkbeeld te kennen en behandelt het eenen kant der geschiedenis van Ierland, op welken meest niet genoegzaam wordt acht geslagen.

»Wij hebben reeds meermalen gelegenheid gehad op te merken, dat het herroepen der Unie niet slechts eene nimmer te verwezenlijke hersenschim is maar dat ook zelfs, wanneer Ierland haar mogt verkrijgen, zij hetzelve niet dan noodlottig zou kunnen wezen, omdat zij al dadelijk aanleiding zou geven tot eindelooze burgeroorlogen, niet langer meer tusschen Ierland en Engeland, maar tusschen de Iersche katholijken en de Iersche protestanten. Men heeft eenmaal de gewoonte aangenomen, om in Ierland niet anders acht te geven, dan op den Celtischen stam en de katholijke bevolking en men schijnt er niet te weten, of te vergeten, dat er ook een Saksische stam, eene protestantsche bevolking bestaat. Er zijn in de daad twee Ierlanden; het eene heeft voor zich eene onbetwistbare meerderheid in getal, maar het andere is in bezit van de landeigendommen, van de schatten, van de tucht, en, het moet gezegd worden, van de meerderheid van opvoeding en van ver-

lichting. Wij spreken hier niet van het regt, wij zeggen enkel hoe het met de daadzaken gelegen is, niet hoe dezelve behoorden te wezen, wij maken hier slechts de vergelijking der krachten, tot voorlichting van het oordeel van hen, die nog steeds van meening zouden wezen, dat Ierland, met gelukkig gevolg, den oorlog tegen Engeland zou kunnen voeren en zich tot eenen onafhankelijken staat zou kunnen verklaren. Zoo er in Ierland niets voorhanden was dan een enkele stam en eene enkele godsdienst, zoo de Engelsche bevolking ter eenre en de Iersche bevolking ten andere zijde, ieder binnen haar eigen eiland beperkt waren, dan zou de afscheiding te verwezentlijken zijn. Maar in den tegenwoordigen stand van zaken, met twee onderscheiden volksstammen en twee onderscheiden godsdiensten, onder elkander op denzelfden grond woelende, zou het daarstellen van Ierland als eenen afzonderlijken staat niet anders zijn dan het teeken geven tot eindelooze en bloedige burgeroorlogen. Het was aldus, dat bij de oorlogen, die Ierland zoo lang hebben geteisterd gehad, eerst onder Karel I of Cromwell en later onder het Stamhuis van Brunswijk, het geenszins tusschen de Engelschen en Ieren was, dat de bloedigste gevechten geleverd werden, maar wel tusschen de inboorlingen van Saksische en die van Celtische afkomst. Het was aldus, dat men weleer de beide bevolkingen zich heeft zien vereenigen en verbinden, om aan Engeland een onafhankelijk parlement af te dwingen, en zoodra zij dit verkregen hadden, zich weder heeft zien verdeelen en onderling de worsteling, de eene tegen de andere heeft zien hervatten.— Het zelfde zou ook thans weder gebeuren zoodra de acte van Unie slechts eenmaal ingetrokken zou zijn. Men zal voorzeker aanvoeren, dat, zoo Ierland maar eerst van Engeland afgescheiden was, de Celtische en Katholijke bevolking, die de talrijkste is, den grond-eigendom weder op de Saksische en Protestantsche bevolking zou kunnen heroveren; maar, zoo als wij reeds opgemerkt hebben, de meerderheid van getal aan de eene zijde wordt opgewogen door de betere organisatie en de meerdere middelen aan de andere zeide, en de krachten zouden zich genoegzaam opwegen, om de worsteling eindeloos te kunnen maken. Dit is het, hetwelk een Engelsche dagblad, hetwelk overigens zeer liberaal is, deed zeggen, dat een wreed, maar zeker middel, om Ierland tot Engeland terug te voeren, hierin zou bestaan, van de herroeping aan hetzelve toe te staan omdat het, aan zich zelve en aan de aanleidingen tot tweespalt, die het op eigen bodem koestert, overgeleverd, weldra de noodzakelijkheid eener tusschenkomst zou gevoelen. Wij hebben tot dus verre nog slechts gesproken van het evenwigt tusschen de beide Iersche bevolking, wat zou het derhalve wezen, als men al het gewigt van England nog in de eene schaal kwam te leggen.

» De uitkomst van eenen opentlijken strijd tusschen Ierland en Engeland is zoo duidelijk en blijkbaar, dat men met volstrekte blindheid geslagen moet wezen, om er het denkbeeld van te willen aanmoedigen. Al wie eenig belang in Ierland stelt, behoort al zijnen invloed aan te wenden tot het ondersteunen der pogingen van de liberale partij, om in Engeland hervormingen voor Ierland te verkrijgen, die men hetzelve niet lang meer weigeren kan, maar zich den begunstiger van de herroeping te verklaren, is niets uitrigten, dan in Ierland illusiën te doen ontstaan, die niet meer dan de bitterste teleurstelling ten gevolge kunnen hebben, en die in Engeland eene verbittering zouden opwekken, die op de zwakkere partij zou nederkomen.

Onder de voordeelen die men zich van de thans geopende onbelemmerde handelsbetrekkingen met China mag belooven, schijnen ook die welke de Europesche wijnhandel daarvan kan verwachten, geene geringe plaats te bekleeden, immers te oordeelen naar de volgende, uit eenen over bombaaij ontvangen brief, getrokkene beschrijving van het te Hong-Kong gehouden diner, ter gelegenheid van de uitwisseling der ratificatiën.

» Wij waren omstreeks de zestig gasten allen in een luchtig wit vestje. De Mandarijen schenen zeer in hunnen schik; zij dronken ontzettend veel wijn, praten, lachten en schertsten gedurig. Telkens na het uitdrinken van hun glas, zorgden zij behoorlijk het zelve om te keeren, om te toonen, dat zij het geheel geledigd hadden; overigens was het volstrekt overbodig hen te noodigen, gebruik van de karaffen te maken om zich op nieuw in te schenken, zij wisten zich best te voorzien, eer men den tijd had, hen daartoe aan te sporen. De oude Keijing (de Onderkoning van Nankin en Oom des Keizers) moet voor zijn hoofd alleen ten minsten vijftig glaasjes gedronken hebben. Op het dessert werd de gezondheid van den Keizer en van de Koningin, door hem bij eenen en denzelfden toast ingesteld, deze toast werd met een driedubbel Hurah! ontvangen. Vervolgens dronken wij de gezondheid van Keijing, die ook ditmaal niet ten achteren bleef, ons behoorlijk bescheid te doen. Daarna begon hij in het Chineesch te zingen; maar welk een gezang. Wat zoudt gij er wel van gezegd hebben, van den oom des Keizer te hooren zingen. Toen hij gedaan had, noodigde hij den gouverneur Sir Henrij Pottinger, om insgelijks een staaltje van onze Engelsche liedjes te doen hooren; na Sir Henrij kwam de beurt aan den Chineesch Kwang en aan den Tartaarschen generaal, wiens talent alle beschrijving tart; in mijn geheele leven heb ik zulk een afgrijselijk geluid niet gehoord. Geëindigd hebbende noodigde hij Lord Saltoun, waarschijnlijk in dezelfde kwaliteit van generaal en chef, om zich ook te doen hooren: de edele lord zong eene vrolijke Iersche ballade, hierop begon Keijing andermaal, en zoo werd de avond gesleten tusschen het zingen en den wijn; want ik verzeker u, dat ieder van onze oude Chinesen, zoo veel gedronken heeft, dat zes personen er wel de hoogte van zouden hebben kunnen krijgen, en evenwel toen men eindelijk scheiden moest wisten zij allen, tot onze niet geringe verwondering, nog fiks, regt op hunne beenen te loopen."

— Als iets bijzonders in de tegenwoordige omstandigheden meldt men dat sedert eenigen tijd, op uitdrukkelijk bevel van den Paus, dagelijks in het Vaticaan eene mis gevierd wordt, waarbij men Daniel O'Connell in de bescherming des hemels aanbeveelt.

DUITSCHE POST.

DUSSELDORP.

Onze Corant behelst het volgende zonderlinge correspondentie-berigt, onder dagteekening van den 27 October uit Westfalen gegeven. De zaak vereischt ophelldering en zal dezelve zeker ontvangen.

» Door de menigvuldige en zware regens in de eerste helft van October, waren in de kreits Borken alle rivieren buiten hare oevers getreden, zoodat elke lage plek gronds een uitgestrekt meer geleek en kleine beekjes tot vernielende stroomen opgezwollen waren. Zeker het naast aan die kreits wonende burgemeester Schepers van het Nederlandsche dorp Dinxperlo, van wien men zegt dat hij met één oog meer ziet dan anderen met twee, verstoutte zich den 14 October, op Pruissisch grongebied eenen aarden dijk te doen opwerpen, om zijne laag gelegene gemeente (Burgermeisterei) tegen de aanstroomende wateren te beveiligen; iets, waardoor echter de Pruissische boerschappen Spork en Süderwick overstroomd werden. Tot bescherming van dien dijk werden twee zoogenaamde Nederlandsche veldwachters en een dertigtal met snaphanen gewapende mannen door den Heer Schepers op Pruissischen grond als wachten uitgezet. Naauwelijks was, van onze zijde, burgemeester Brinkemeijer hiervan onderrigt geworden, of hij gaf terstond aan den policie-dienaar Geisler en den gendarme Möller bevel, om onverwijld de dijk door te steken en de wacht over grenzen te drijven. In den nacht van d 14 op den 15 October gelukte het aan beambten om, na vele moeijelijkhede Suderwick te bereiken. In één oogenbl waren de Hollanders verjaagd en met d uitroep: *in naam des Konings!* staken daartoe opgevorderde arbeiders den dijk twee plaatsen door, terwijl van den H landschen kant verscheiden snaphaans ten vielen. Een veldwachter vuurde mede. Naauwelijks brak de water los, of verscheiden wachters werden d den stroom ter neder geworpen. Een andelijke snaphaan werd buit gem Grooten lof verdienen de kracht van en bedaardheid van onze beambten. O verschrikkelijke bedreigingen en snapha schoten, hielden zij rustig stand. Geis die op menig slagveld bewezen had, hij nooit voor den vijand wijkt, dree ongeroepenen over de grenzen terug met koelbloedige bedaardheid steld jonge, krachtdadige gendarme Möller arbeiders aan het werk. Niemand he het leven verloren."

RUSLAND.

PETERSBURG.

In het uitgestrekte Russische rijk he tegenwoordig eene gebeurtenis plaats, veel overeenkomst moet hebben met s mige der landverhuizingen van de vroeg tijden der wereld; het is namelijk de plaatsing van de kroonboeren, eene bev king van ongeveer twaalf millioenen len, en alzoo van een vijfde van de heele bevolking van Rusland.

Het gouvernement heeft die boeren plaatst naar streken, waar zich groote gestrekthedden van onbebouwde gron bevinden en die niet dan zwak bevol zijn. De kroonboeren zijn te dien ein verdeeld geworden in twee klassen, wa van de eerste die is van degenen, die verhuizing uit eigen keur gevraagd aangenomen hebben, en de tweede same gesteld is uit dezulke, die uit hoofde wangedrag door hunne plaatselijke ov heden daartoe veroordeeld zijn. De boe ren van de eerste klasse worden voorkeur verzonden naar de zachte vruchtbare Transcaucassische streken.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.